

Sł. i muz. Zbigniew Paprocki

Mały Książę i róża

Znam cię jak przez mgłę

odgadnąć nie mogę

zbliża mnie do ciebie

uczuc ogień

słów i szczerých gestów

uśmiechów radosnych

zagadkowy szept

uniesień miłosnych.

Nie dałaś mi dotknąć

ust twych malowanych

nie pozostawiłaś

szminki na policzku

lecz pomimo tego

sercu zawsze bliska

jesteś mą księżniczką

i łąą w moich myślach .

Odwiedzam cię często

zjawiasz się w mym śnie

byłaś moją Wenus

dzisiaj także jesteś

różą najpiękniejszą

tęsknotą, marzeniem

choć nam lat przybyło

nic się nie zmieniło.

Może jesteś losem

moim, przeznaczeniem

światlikiem na drodze

i miłości cieniem.

Posyłam ci uśmiech

jeden, drugi, trzeci

jak Mały Książę róży

tej z bajek dla dzieci.

Nie chcę się narzucać

i budzić cię we śnie

z marzeń dzień się rodzi

ja marzenia pieszczę.

Przepraszam za szczerość

wyrażoną wierszem

co ma być to będzie

nie proszę o nic więcej.

Miłość to wyzwanie

i skarb szczerozłoty

znam cię jak przez mgłę

ale marzę o niej.

Uczuć nie chcę spłoszyć

słowem ani gestem

jesteś piękną różą

a ja Małym Księciem.

Ty wiesz, ty to wiesz

ty wiesz, ty to wiesz

teraz wiesz, już wiesz

ty wiesz ,ty to wiesz

